

PMU

NUMMER 4 2022

En tidning från
biståndsorganisationen PMU

DRÖMMER OM ATT FÅ GÅ I SKOLAN

Var tredje elev i nordvästra
Kenya tvingas sluta skolan för
att bidra till försörjningen.

SÅ FÅR VI HJÄLP ATT FÖRSTÅ VÄRLDEN

Att vara journalist är privilegierat. Vi får möta både makthavare och ”vanliga” människor, ofta med intressanta berättelser. Dessutom får vi ”på köpet” i våra jobb mycket kunskap, om både viktigt och oviktigt. Att dyka ned i en fråga eller ämnesområde som man tycker att man ändå kan hyfsat, och inse att det alltid finns mer att lära, det är en annan upptäckt.

PMU:s arbete har alltid funnits nära mig. Det beror på att de församlingar jag tillhört engagerat sig för andra människors situation, i Sverige och i olika delar av världen. Vi som levt hela våra liv i frikyrkliga sammanhang har blivit matade med konkret information om hur situationen ser ut i andra delar av världen. Och att det går att med ganska enkla medel påverka den situationen. Det har säkert också påverkat vår inställning till bistånd, sett ur ett politiskt perspektiv.

Som vikarierande redaktör för detta nummer av PMU:s tidning har jag fått med mig ännu lite mer kunskap, samtidigt som jag stärkts i min bild av vilket viktigt arbete det handlar om. Det fredsarbete som Fokussidorna handlar om är bara ett

av många exempel på insatser som vi kan vara både glada för och stolta över.

Jag hoppas förstås att den här tidningen ska ge dig som läsare samma erfarenhet: lite mer kunskap om ett område som du säkert sedan förut visste en del om.

Samtidigt ska vi inte blunda för orosmolnen, både för situationen i världen och utvecklingen i Sverige. Därför finns det anledning att också rikta fokus på de beslut våra makthavare tar.

Hasse Boström, vik redaktör
redaktion@pmu.se

4

19

16

20

- 4 En våldsspiral av boskapsstölder i nordvästra Kenya drabbar hela samhället, även barnen som tvingas sluta skolan eller bli bortgifta. Men ett fredsprojekt med svenskt stöd vänder utvecklingen.
- 16 Nivån för biståndet sänks av den nya regeringen och delar av budgeten ska användas för annat än traditionellt bistånd. Förslagen får mycket kritik men löftet att satsa mer på civilsamhället ger visst hopp.
- 19 ”Vi har besökt ett projekt som gäller ursprungsbefolkningen och vi målar dörrar och fönster i ett husbygge för utsatta familjer.” Tre av årets PMU-praktikanter berättar om sin vardag i Filippinerna.
- 20 En inspirerande gospelkör kombinerat med en presentation av FN:s Agenda 2030? Kan låta som en svår kombination men blir en underhållande kväll med PMU:s egen musikal.
- 22 Doktor Denis Mukwege blir en av gästerna när 600 svenska pingstpastorer och ett par hundra utländska gäster, många av dem från PMU:s partnerorganisationer, samlas i Stockholm i januari.

BILDEN / UKRAINA

FOTO: MEDAIR/DALE MCMILLAN

Vintern närmar sig och hjälpbehoven är fortfarande stora i Ukraina

De ukrainska flyktingar som tagit sig över gränsen till staden Przemyśl i sydöstra Polen möts upp av PMU:s partner Medair. Där får de förnödenheter och hjälp med olika typer av behov. Nöden är stor på många platser i vår värld men tillsammans kan vi göra skillnad för våra medmänniskor.

HÄR BLIR FLICKOR BORTGIFTA MOT BOSKAP

Mercy drömmer om att bli domare för att kunna förbjuda barnäktenskapen men är rädd för att själv bli gravid eller giftas bort. Våldsspiralen av boskapsstölder lamslår den här delen av Kenya och påverkar allas liv. Men som motvikt finns ett fredsprojekt som PMU stöder och som nu börjar visa resultat.

Barnen får med sig muggar till skolan i hopp om att få ett mål mat. Men var tredje barn i regionen tvingas istället hoppa av skolan helt för att bidra till försörjningen hemma.

FAKTA: FREDSSKOLAN

• Runt 450 elever har deltagit i FPFK:s fredsskola för barn. På varje sida om länsgränsen har fem skolor valts ut med 45 elever

inskrivna i varje skola. Eleverna undervisas om fred och lär sig lösa konflikter med dialog och samtal. De uppmanas att bli ambassadörer för fred och att engagera sig i aktiviteter för att se det gemensamma.

FOTO: ESTHER FLORES SEDMAN

Fredsklubben i grundskolan i Kakong, hälsar oss välkomna genom att tåga in i klassrummet och sjunga en sång det svänger om. Iklädda knallgula skjortor och mörkblå shorts alternativt knållånga kjolar radat eleverna upp sig i skoluniform framför svarta tavlan, dansar och klappar i takt. ”Happy, happy, happy day. Happy to see another day”. Vi dras först med i glädjen men slås plötsligt av allvaret i sångtexten, för i Rift Valley-provinsen i nordvästra Kenya är det inte självklart att

det finns en morgondag. Inte bara på grund av att den pågående torkan hotar att slå ut tillgången till mat – utan också för att de fattiga förhållandena i området tvingar barnen att bidra till försörjningen.

FÖR POJKAR HANDLAR det då om att valla familjens boskap där de riskerar att dras med i den våldspirall av boskapsstölder som brutalt berövat många unga herdare livet (se artikel på nästa uppslag). För flickor innebär det istället att bli bortgifta i utbyte mot ny boskap. Och i ett herdesamhälle där tillgångar mäts i kreatur är risken stor att morgondagen på ett eller annat sätt tas ifrån barnen.

Mercy Atabo har hittills haft tur. Hennes föräldrar vill att

hon ska få en utbildning så att hon inte ska behöva leva samma liv som de har gjort.

– Men jag är rädd för att mina föräldrar inte kommer att ha råd att betala skolavgiften efter grundskolan, säger hon oroligt.

Flera av hennes jämnåriga vänner har redan hoppat av skolan. De har blivit med barn eller bortgifta. Gravida för att någon tvingat sig på dem. Bortgifta för att de unga männen i närområdet inte vill gifta sig med gravida tonårsflickor. Föräldrarna ser då ingen annan utväg än att ge bort döttrarna till äldre män, som oftast redan har ett antal fruar och barn. Den kenyanska lagen om obligatorisk skolgång och förbud mot att gifta bort minderåriga står sig slätt mot nöden och behoven, liksom mot skadliga traditioner och kulturella uttryck.

HELIST SKULLE MERCY VILJA gå i en internatskola eftersom livet utanför skolan är svårt. Hon pratar om det med sina vänner.

– Jag uppmanar mina vänner att komma till skolan. Så att vi inte blir offer för våldet, säger hon.

På eftermiddagarna deltar Mercy Atabo i den fredsklubb som PMU:s lokala partner Free Pentecostal Fellowship of Kenya stöttar. Eleverna får undervisning om fred och försoning

KENYA

Mercy Atabo

KVARNEN GER KVINNORNA KRAFT TILL FÖRÄNDRING

Margret Lomulen är ansvarig för kvarnen som kvinnorna driver som ett kooperativ. Tack vare den, men också kvinnohjälpgrupper i dess anslutning, kan förändringen skapas inifrån där kvinnorna lär av varandra.

Margret står utanför kvarnen som går varm inne i det lilla huset och berättar om hur de tillsammans kan tjäna pengar på att mala majsmjölet där kassan används för att hjälpa dem som är i trångmål. I slutet av året delar gruppen på överskottet. Men det har också skapats två kvinnohjälpgrupper som fokuserar på barnens rätt att gå i skolan.

– I grupperna jobbar vi mot barnäktenskap, uppmanar kvinnorna att skicka barnen till skolan och få pojkar att sluta med räderna där de stjälar boskap.

I Kakong och grannbyarna är barnäktenskap inte ovanligt, ibland blir så små flickor som 8-9 år en handelsvara på giftasmarknaden. Vissa blir bortlovade redan när de föds. På antalet halsband hon har runt halsen ser man vad en flicka är värd och det är bara hennes pappa som får ta bort dem när brudgåvan är betald.

– Jag satt nyligen med en familj där jag uppmanade föräldrarna att ta av halsbanden från flickorna och skicka barnen till skolan istället. Jag uppmanar också kvinnorna som bär dem att ta av dem.

Men Margaret är hoppfull. Hon tycker hon ser förändringar och säger att när pojkar ser sina vänner dödas under räderna blir dom rädda, ett fönster att få dom till skolan istället.

JOHANNA LITSGÅRD LEBOURNE

Margret Lomulen

och deltar i gemensamma utvecklingsfrämjande aktiviteter som att plantera träd eller plocka upp skräp från gatorna.

– Jag har lärt mig att utan fred sker ingen utveckling. Utan fred kommer vårt land splittras, säger hon allvarsamt och berättar att hon ser sig själv som en fredsambassadör med ansvar att gå emellan om andra i klassen bråkar.

FPFK ANORDNAR FREDSKLUBBAR även för föräldrar så att de ska förstå att utbildning är bra och att flickornas värde går upp med studierna. Att döttrarna kommer att kunna bidra än mer till hushållet om de får studera. Och de pratar även med byäldste och de religiösa ledare, som har stort samhällsinflytande, om farorna med kvinnlig könsstympning, tonårsgraviditeter, boskapsstölder och att ge bort sina barn innan de är vuxna. Och sakta, sakta börjar situationen att förändras.

Mercy Atabo försöker vara så mycket som möjligt i skolan och skulle vilja ha mer tid för att göra läxor hemma, men på eftermiddagarna måste hon hjälpa till med att hämta vatten och ved till hushållet.

– Jag vill fokusera på min utbildning så jag kan tjäna pengar, säger hon målmedvetet och berättar att hon ska bli domare för att ändra lagarna så att inga flickor får giftas bort.

– Och jag skulle inte tolerera mutor utan sätta dem som gifter bort barn i fängelse, för man måste ta konsekvensen av sina handlingar, förklarar hon.

ESTHER FLORES SEDMAN

FOTO: JOHANNA LITSGÅRD LEBOURNE

Kvarnen går varm när majskorn förvandlas till majsmjöl.

Tidigare krigaren Erupe Echoto arbetar för att unga herdar ska ta sig ur våldsspiralen och hitta andra sätt att försörja sig på än genom boskapsstölder.

FOTO: ESTHER FLORES SEDMAN

KRIGAREN SOM BLEV FREDAGENT

Erupe Echoto brukade stjäla boskap men tack vare kyrkans budskap har han förändrat sitt liv och har idag ett nytt uppdrag. "När jag hade sett alla mina vänner dödas, bestämde jag mig för att sluta, idag är jag en fredsagent."

Erupe Echoto sitter under ett träd tillsammans med en grupp män som tidigare varit krigare men som nu valt att bryta med det gamla livet. Erupe Echoto är talesperson för gruppen.

– Det är hungersnöd i det här området på grund av bristen på vatten. Det leder till att unga pojkar börjar göra boskapsräder, men vissa kommer aldrig hem utan lämnas att dö ut i buskarna. De här pojkarna är hungriga, därför gör de det här.

Han understryker att det är hungern som gör att människor börjat göra dåliga saker. Det är också vanligt med beväpnade rån mot bilar i området, en sträcka PMU och FPFK passerar är direkt farlig där det förekommit räder och polisen patrullerar dagligdags.

– Jag förändrades när jag började gå i kyrkan och förstod att det fanns ett annat liv. Nu pratar jag med pojkarna om att det de gör inte är bra, att de måste sluta. Vi vill att de ska gå till skolan och kyrkan.

Målet är få pojkarna till skolan för att kunna lära sig ett yrke, som att köra motorcykeltaxi, blir jordbrukare eller starta biodling. De vill också att flickorna ska lära sig yrken så de inte blir sårbara och beroende.

– Det är bra att jobba tillsammans, flickor kan sy eller göra och sälja halsband.

Även Erupe Echoto poängterar hur viktigt vattnet är för området.

– Vi önskar att kyrkan kunde hjälpa oss att borra efter vatten, det är vad vi behöver.

Han får nickande support från sina vänner som sitter och lyssnar på intervjun.

– Och vi vill att samma sak görs på Pokot-sidan och inte bara här. Om vi båda blir hjälpta behöver vi inte stjäla boskap från varandra.

JOHANNA LITSGÅRD LEBOURNE

FOTO: ESTHER FLORES SEDMAN

DAVID HAR INTE RÅD MED SKOLAN

13-åriga Davids pappa tog honom ur skolan när hushållskassan inte längre räckte till. Nu vallar han istället getter dagarna i ända, men han längtar tillbaka till skolan.

M

ed en snabb rörelse fångar David in en brunfläckad vit bagge genom att ta ett stadigt grepp runt örat. Han svingar lätt över det ena benet, kniper åt med knäna runt kroppen om det stretande djuret och känner vant igenom huvudet med flinka fingrar för att söka efter eventuella sår.

David tar ut getterna från inhägnaden varje morgon. Han

räknar hur många han har av varje färg och storlek och beger sig bort till floden för att hämta vatten. I handen har han sin herdestav och en cirka 15 centimeter hög träpall. Den kan även bli huvudkudde när dagarna blir långa och enformiga. På eftermiddagen vänder han tillbaka. Getterna behöver han inte samla in.

– De känner på sig när det är dags att gå och rör sig hemåt med flocken, berättar han.

VI MÖTER HONOM EN torsdagsförmiddag när han borde vara i skolan. Men tretton år gammal är David ett av alla barn som av olika anledningar tvingats hoppa av. Det kan handla om tidiga

graviditeter, att flickor gifts bort eller att barnen måste hjälpa till med familjens försörjning. Trots att Davids pappa hade sålt av hela sin hjord räckte inte pengarna till skolgång. Nu vallar David istället en bekants getter. Han tycker att det är okej men saknar skolan.

– Jag tycker om matte och engelska och ska bli lärare när jag blir stor, säger han och berättar att hans pappa har sagt att han ska få börja igen när de fått ihop pengarna.

Men just nu ser det inte ljus ut. Pandemin förvärrade skolgången för barnen 2021 och i år är det främst den långvariga torkan som försvårar redan fattiga förhållanden. På sina håll har det inte regnat på flera år. Så när vardagen handlar om hur man ska få mat på bordet är det inte barnens skolgång som står högst upp på föräldrarnas prioriteringslista. Och om föräldrarna själva inte är läs- och skrivkunniga så förstår de inte alltid vikten av utbildning och har heller inte fått kunskap om barns rättigheter.

Istället riskerar unga pojkar som David i Turkana och Pokot att dras in i den våldsamma spiral av boskapsstölder och

"Jag tycker om matte och engelska och ska bli lärare när jag blir stor."

hämnattacker som deras äldre bröder, fäder och manliga släktingar redan är en del av.

INFÖR EN RÅD SKICKAR angriparna först över spejare för att utforska hur många djur som finns och för att beräkna hur stort motståndet kan tänkas bli. Därefter formerar man krigarna för att övermanna fiendesidan och få med sig deras boskap hem. I de våldsamma plundringsräderna och hämnattackerna har många krigarherdar fått sätta livet till.

David har hört talas om boskapsstölder men är inte orolig för egen del, trots att han större delen av arbetsdagen vandrar ensam med getterna uti den ensliga terrängen.

– Boskapsstölder sker inte i det här området, förklarar han. Och skulle någon komma för att stjäla getterna så kan jag försöka gömma mig.

Han drömmer om att bli rik och få en stor familj. I Pokot praktiserar man månggifte så på önskelistan står tre fruar och tjugo barn.

Ska dina barn också valla getter?

– Det får de välja själva, men jag vill att de ska gå i skolan, säger David.

ESTHER FLORES SEDMAN

NÄR MOBILEN RÄDDAR LIV

En av de hemliga informatörerna intervjuas av PMU:s kommunikations- och insamlingschef Johanna Litsgård Lebourne.

Early warning system, förbyggande varningssystem, har varit i bruk i nio år i de konfliktdrabbade områdena Turkana och Pokot i nordvästra Kenya. Systemet används för att varna om boskapsräder, ofta med dödlig utgång, men också om våld i hemmet och risk för våldtäkter. "Vi har sett en tydlig nedgång sedan vi startade 2013 men det pågår fortfarande stora konflikter och behoven är stora eftersom det varit torka länge", säger projektledaren Caleb Khisa.

Solen står i zenit och temperaturen har krupit förbi 35 grader ute i ökenlandskapet. De magra korna letar efter något att äta i det torra buskaget och getterna med klocka runt halsen hörs på avstånd.

– En get är värd mer än en människa här, berättar Caleb. Den kan ge både mjölk och kött.

Den stora bristen på vatten sätter också igång en kedja av händelser som i värsta fall slutar med dödlig utgång. När vattnet sinar dör djuren eller så torkar skörden ut och då börjar man stjäla boskap från grannområdet. Pokot eller Turkana, det så kallade "krigarna" tar sig över gränsen, dödar den som vaktar hjorden och tar med sig djuren till andra sidan.

– Männen vill också få döttrar här, då vet de att de kan få

bra betalt i brudgifte. Vissa flickor lovas bort redan vid födseln. Du kan se på de många halsbanden runt halsen hur mycket hon är värd, säger Caleb.

FPPK JOBBAR AKTIVT med att ge tydliga alternativ till de dödliga räddarna, undervisa om flickor och kvinnors värde, hur man bygger fred i området och så det praktiska, vatten som är en nyckelkälla – på flera sätt. Så också mobilen.

Vi träffar två så kallade informatörer som lever ute i byarna och kan informera om när en räd är på gång, en flicka lämnats ensam på vägen eller hot om det förekommer våld i hemmen. Deras anonymitet är livsavgörande och vi gör intervjun i hemlighet i jeepen.

– När jag hör att till exempel en räd är på gång skickar jag ett meddelande via telefonen, som sedan skickas vidare till olika myndigheter i området. Jag skulle kunna råka illa ut om jag blev påkommen men jag vill göra det här för mitt samhälle.

MEDDELANDET HAMNAR PÅ en server i Kitale där personal från FPPK tar emot det, där ringer de ofta och dubbelkollar med ytterligare en informatör i området att informationen är korrekt och sedan skickas det vidare till polis, militär eller andra myndigheter att agera på. Tack vare ett snabbt, säkert

"När jag hör att till exempel en räd är på gång skickar jag ett meddelande via telefonen som tas emot i Kitale."

FOTO: ESTHER FLORES SEDMAN

"JESUS UPPMANAR OSS ATT STIFTA FRED"

Botkyrka pingstförsamling står bakom freds- och försörjningsprojektet i Pokot/Turkana i nordvästra Kenya sedan några decennier tillbaka. Hans Erik Bylund är församlingens föreståndare.

Varför är projektet så viktigt?

– Det är en våldsspiral som behöver brytas så människor kan få ett bättre liv. Men viktigt också att vi får vara med och göra det Jesus säger i Bergspredikan "Saliga är de som stiftar fred". Att det är något som Jesus uppmanar oss till, för det är en del av att utbreda Guds rike.

– Det finns också en annan aspekt, nämligen att det de gör är ju något vi också behöver se i vårt land och i vår del av Sverige. I Kenya handlar det om grupper som krigar mot varandra på samma sätt som vi har gäng som krigar. Därför blir det en lärdom och ett exempel för oss.

Hans Erik Bylund

Hur ser församlingens stöd för detta ut?

– Vi stöder ekonomiskt genom att stå för den egeninsats som behövs i alla PMU-projekt. Vi stöder i förbön och med att upprätthålla relationer med de aktiva i projektet. Vi har ett långsiktigt engagemang i Kenya, även med andra projekt, till exempel mot kvinnlig könsstympning.

– Fredsprojektet har vi informerat om vid flera tillfällen i församlingen så det finns en bra kunskap om det och flera medlemmar i vår församling har besökt och besöker landet vid olika tillfällen.

HASSE BOSTRÖM

VILL DU HJÄLPA TILL?

• Hjälp pojkar och flickor i Kenya, och andra i samma situation, genom att bli månadsgivare. Se annons på sidan 23!

FAKTA: STATISTIK FPPK:S ARBETE

Genom att hjälpa boskapsägare att ställa om till alternativa försörjningssätt bidrar FPPK till fredligare samhällen.

Kvarnverksamhet:

De kvinnogrupper som har fått kvarnar kan erbjuda omgivningen tjänsten att mala spannmål till mjöl. Kunderna betalar för själva servicen. Kvarnen har även spannmål till försäljning. Genom verksamheten får gruppen en inkomst.

Köttproducenter:

De som har försetts med en ny typ av getter för köttproduktion och bara ägande, säljer kvalitativa köttprodukter. Getterna producerar också mjölk, vilket motverkar barnens brist på näring. 500 unga herdar har genom ar-

betet lämnat det våldsamma herd livet bakom sig och försörjer sig nu genom att köra mc-bud, eller hjälpa till med familjens småskaliga företagsamhet. Framöver kommer arbetet att fokuseras till sex stycken grupper, tre på varje sida om länsgränsen

mellan Turkana och Pokot.

Honungsproducenter:

Några av krigargrupperna har försetts med 25 moderna bikupor. Varannan månad får de ut runt 30 liter honung per bikupa som kan säljas för 90 kronor litern.

Hilda H Strandberg, 45 år, bytte ut forskarmiljön till att leda arbetet på Second Hand-butiken i Vännäs, Västerbotten.

– De rättvisefrågor jag kunde lyfta som forskare kan jag nu rent praktiskt bidra till, säger hon.

TEXT OCH FOTO: HASSE BOSTRÖM

”KYRKAN ÄR BUTIK OCH BUTIKEN ÄR KYRKA”

N

är hon var mellan 20 och 25 år bodde hon mest utomlands, i huvudsak i konfliktdrabbade länder.

Hon har levt i Nordirland, forna Jugoslavien, i Zimbabwe, i Sydafrika med flera platser.

– Ofta med ett väldigt starkt inslag av försökningsarbete. De här åren

påverkade mig mycket, säger hon.

Hon berättar om månader av resor på den afrikanska landsbygden, långt från turiststråken.

– Att se de lokala vännernas arbete och iver gjorde något med mig.

När Hilda H Strandberg flyttade hem till Sverige som 25-åring blev forskarstudier ett sätt att jobba vidare med samma frågor. Inriktningen var afrikansk litteratur och framför allt det etiska perspektivet, som också inbegriper det politiska.

Hon har omprövat mycket av de föreställningar vi har i vår del av världen. Det handlar bland annat om att inse de postkoloniala strukturerna.

– Inte minst vår självbild av att vara välgörare. Vem är gåva till vem? Föreställningen om att åka ut och rädda världen fick sig en törn. Det handlar så mycket om att ge tillbaka det som vi faktiskt har stulit. Vi har ett långt arv av kolonialism.

– Men jag kunde också – och det var fantastiskt – när några här hemma i Sverige hävdade att missionärerna hade förstört så mycket, då få invända ”Vänta nu, så var det inte!”.

– Så man kan identifiera sig både med djup orättfärdighet och konstatera att när det någon gång blir rätt – ekonomiskt och i effektivitet – så är det ofta lokala kristna församlingar man har samarbetet med.

UNDER NÅGRA MÅNADER på forskaruppdrag i Sydafrika pendlade hon varje dag med bil genom flera mil av kåkstäder.

– Att dagligen konfronteras med orättvisa och bristen på värdighet blev avgörande för mig. De förebilder jag och min man fick i den lokala församlingen vi gick till betydde mycket. Jag minns en gång när vi delade nattvarden, bredvid oss stod en professor från universitet och en kvinna från en av kåkstäderna. Det var handfast praktisk teologi.

Från Sydafrika tog hon också med sig det självklara i att som troende ta plats i det offentliga rummet. Inte bara Desmond Tutu och Nelson Mandela utan flera profiler med olika religiös bakgrund tog med sin övertygelse in i det offentliga samtalet.

– Det blev utmanande för mig som personligt

”Vi har inte förstått hur stor iver är att göra gott – och hur stort förtroende vi som kyrkor har.”

troende. ”Varför ska inte den delen kunna rymmas också?”.

Så här beskriver hon skillnaden mellan det akademiska arbetet och det hon gör nu:

– Om det akademiska är ett solo-race, inriktat på prestation, så är det jag gör i butiken ett lagarbete.

– Jag älskar det akademiska men jag hoppas och tror att vi är en mer livsbejakande gemenskap. När vi presenterar butiken och i kontakt med myndigheter trycker vi på att både människor och saker får en andra chans.

Vännäs Second Hand är en relativt liten butik. Fem anställda men ett stort antal volontärer och dessutom personer som praktiserar, från arbetsförmedlingen, socialtjänsten, frivården, med mera.

Hon är tacksam över stödet från PMU och betonar att butiken och dess ägare, Pingstkyrkan i Vännäs, är som en enhet.

– Kyrkan är butik och butiken är kyrka. Målet är att den värme vi hoppas man känner i kyrkan också finns i butiken. Vi är församlingens förlängda arm, både socialt och diakonalt, säger Hilda H Strandberg.

BUTIKEN LIGGER BRA till mitt på huvudgatan i Vännäs, hon beskriver den som en ”citybutik” med samma premisser som de andra handlarna i city.

”Vardagshjälte” vill hon inte se sig själv som, men hon anser att hon jobbar med sådana.

– Ja, jag tänker på mina medarbetare, inte minst volontärerna. Jag förundras varje dag över hur mycket tid och engagemang och hjärta som de går in i arbetet med. De är i huvudsak pensionärer, många har inte alls en koppling till en kyrka, de kanske har följt med en granne hit första gången. Men de vill göra skillnad.

– Det är enormt tillfredsställande att få vara med och göra skillnad både på hemmaplan och internationellt. De rättvisefrågor jag kunde lyfta som forskare kan jag nu verkligen bidra till praktiskt.

Hon tycker att vi som kristna behöver se hur mycket god vilja det finns i det omgivande samhället.

– Här tror jag att vi har en blind fläck, att vi faktiskt inte förstått hur stor iver är att göra gott och hur stort förtroende vi som kyrkor har. Vi har många gåvogivare som säger ”vi vill helst lämna här för vi vet att det går till bra saker”.

Hilda H Strandberg berättar om mannen som vid kassan i butiken pekade på en butikens affischer som visar var överskottet från försäljningen går och sa till sitt barn ”Du ska veta att när du handlar här så går det till de här barnen.”

HILDA H STRANDBERG

Bor: Vännäs, samhälle med drygt 9000 invånare i Västerbottens kustland.

Familj: Man och tre barn

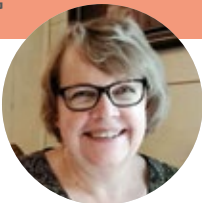
Jobb: Verksamhetsansvarig för PMU Second, som ägs och drivs av Pingstkyrkan i Vännäs i samarbete med PMU.

Bakgrund: disputerad forskare inom afrikansk litteratur och etik.

Fritiden: goda samtal, läsning, textilt hantverk.

HALLÅ DÄR

ANNIKA WENNSTIG

Ordförande
i Smyrna Resele.

GRATTIS!

Er församling var den som samlade in mest pengar under adventsinsamlingen förra året! 489 kronor per medlem blev det.

– Tack! Ja det var roligt att höra. Vi är en liten församling, bara 20 medlemmar, så det är förstås lite lättare att vinna en sån placering.

Hur har ni arbetat?

– Vi brukar vara med varje år och med insamling på julmarknad och i år även ett höstcafé. Hela byn är engagerad i detta. Här bor närmare 600 personer och de hjälper verkligen till!

Hur märks den här kontakten med byn annars?

– Vi har fullt upp med att samla byns barn och ungdomar.

Är ni med i adventsinsamlingen även i år och försvarar er plats?

– Ja det är klart!

HASSE BOSTRÖM

FAKTA:

- Andra plats på "insamlingstoppen" tas av Framtidskyrkan Gottne-Mellansel och tredjeplatsen kneps av Pingstförsamlingen Åsenhöga - Marieholm.
- Läs mer: pmu.se/adventsutmaningen

SOCIALA FRÅGOR I FOKUS PÅ VÄRLDSPINGSTKONFERENSEN

Världspingstkonferensen hålls vart tredje år och samlar pingstvännar från hela världen. Denna gång stod Yoido Full Gospel Church i Seoul i Sydkorea som värd.

Under invigningen av konferensen var kyrkan i det närmaste fullsatt – mer än 10 000 personer närvarade. Brett räknat är pingstkarismatiker en bra bit över en halv miljard människor, och detta är den största mötesplatsen för pingstvännar, så givetvis var PMU på plats för att lyfta de mest utsattas perspektiv.

Under konferensveckan ansvarade PMU för ett flertal samlingar och workshops, och mötte en lång rad människor som på olika sätt vill kroka arm för att stötta den globala pingströrelsen att hjälpa människor ur fattigdom.

PMU:S DIREKTOR Niclas Lindgren har sedan tre år tillbaka en framskjuten roll inom den globala missionsgruppen World Mission Commission, som har ett mandat att särskilt lyfta sociala frågor. Under måndagen lyftes dessa perspektiv både genom ett föredrag av Niclas och i en PMU-ledd diskussionsgrupp. Under torsdagen

höll PMU även i en workshop där de utgick från hur tre av PMU:s partner visar hur kyrkan kan vara en förändringsaktör i svåra utvecklingsfrågor. PMU utgick från tre berättelser från Kenya, Ukraina och Nepal, som berörde arbete mot könsstämpning, krig och fattigdom/utsatthet. På ett parallellt seminarium var PMU:s miljörådgivare Johannes Widlund inbjuden att tala om "Skapelserättvisa" – vårt ansvar för skapelsen, och hur miljökrisen drabbar de mest utsatta redan idag och hur vi gick kan göra skillnad.

UNDER VECKAN SKEDDE också ett stort antal möten med styr- och ledningsgrupper inom den globala pingströrelsen. På ett av dessa möten beslutades bilda en särskild Creation Care Task Force (en arbetsgrupp för miljö- och klimatfrågor) där PMU kommer spela en roll framgent. På många vis är det historiskt att sociala frågor, och inte minst miljöfrågor får en så framskjuten roll på en världspingstkonferens. Det behövs, pingströrelsen är i många länder en stor samhällsaktör och har en stor andel av befolkningen. Uppdraget att agera för de mest utsatta är viktigare än någonsin.

PMU:s miljörådgivare Johannes Widlund talade om "Skapelserättvisa" – vårt ansvar för skapelsen.

FOTO: MIKAEL JÄGERSKOG

PINGSTFÖRSAMLINGEN VIKBOLANDET BLIR MÅNADSGIVARE*

Församlingen, med cirka 50 medlemmar, har genom åren haft stort missionsintresse, senast genom sitt stöd till missionsflyget MAF. Men just nu stöttar man inget eget projekt.

– Då bestämde vi oss för att bli månadsgivare till PMU eftersom vi vet hur stora behovet är, berättar församlingens ordförande Rune Bengtsson. Församlingen bidrar med

3 000 kronor i månaden. – Vi har en stor offervilja i församlingen, säger han och berättar att församlingen också har en bred verksamhet och samlar ortens barn och

unga. Just nu är den 75-procentiga pastorstjänsten vakant men medlemmarna sluter upp, både praktiskt och med pengar.

*Läs mer på s.23

Skola i Burkina Faso.

FOTO: BENGT JÄGERSKOG

SÅ ANVÄNDS PENGARNA FRÅN AKELIUS FOUNDATION

För egyptiska trebarnsmamman Rasha Ismaeel Mahmood och hennes familj förändrades livet drastiskt tack vare den utbildning som PMU stöttat, med stöd från Akelius Foundation.

Akelius Foundation dubblade beloppet från förra årets adventsinsamling, "Om jag blir stor".

Nu visar en sammanställning hur pengarna används.

PMU:s utbildningsprojekt bedrivs bland annat i Benin, Burkina Faso, Egypten, Jemen, Mali och Pakistan. Där har man, tack vare gåvorna kunnat skjuta till 5,8 miljoner kronor. Insatserna vänder sig till de mest utsatta oavsett vilken tro, politisk färg, sexuell läggning eller etnisk bakgrund de har.

HÄR ÄR NÅGRA AXPLOCK:

• I **Mali** lär sig alla föräldrar som deltagit i utbildningsprojekten att räkna och skriva siffrorna från 0-1000, och därmed förstår de också att utbildning är bra för såväl barn som vuxna

- I **Benin** undervisas 130 föräldrar till ett femtiotal dövtumma barn om barnens rättigheter och lär sig metoder för hur de bättre ska kommunicera med barnen.
- I **Egypten** utbildas 892 föräldrar i barns rättigheter och får verktyg i hur de bäst kan hjälpa sina barn att utvecklas
- I **Mali** får 480 kvinnor undervisning om hur man undviker malaria och hur man övervakar att barnen ökar i vikt. De får lära sig mer om näringsbrist, om familjeplanering och nyttan med bröstmjolk
- I **Pakistan** är 288 elever (122 flickor och 166 pojkar) inskrivna i flerspråkiga skolor som erbjuder barn från etniska minoriteter grundläggande utbildning på deras eget modersmål.
- I **Sydsudan** har man precis färdigställt byggandet av klassrum i staden Rumbek, nordväst om huvudstaden Juba, som ska förse 1000 barn i närområdet grundskoleutbildning.

"PINGSTRÖRELSEN KAN VARA FRIMODIG"

Ödmjukhet och frimodighet. Det är nyckelorden när Pascal Andréasson beskriver den forskningsöversikt som Pingst sammanställt över de globala pingströrelsernas engagemang för en rättvis och hållbar värld.

Ödmjukhet – för att pingst fortfarande har mycket att lära, även i vårt land.

Frimodighet – för att samma rörelse redan har ett stort engagemang och har bidragit till att förändra människors villkor på många platser jorden runt. Och det senare är vad forskningsöversikten främst vill peka på.

Vid den just avslutade Världspingstkonferensen var dokumentet i fokus (se text här intill).

Pascal Andréasson

PASCAL ANDRÉASSON har en magisterexamen i idéhistoria och är parallellt med sin forskning också föreståndare i Pingstkyrkan i Sandhem, Västergötland. Om forskningsskriften säger han:

– Jag ser den som en brobyggare, dels ge kunskap inåt i pingstsamhället men också visa var pingströrelserna finns i den globala kontexten.

Han anser att det är viktigt att ge exempel på vad som sker bland de tusentals pingströrelserna i världen och att det kan vara bra att synliggöra det även för den svenska pingströrelsen. I skriften forskningsöverskriften finns flera sådana exempel, inte bara de traditionella sociala insatserna utan också sådant som fredsarbete.

– I flera rörelser är detta en pågående process med en ökad medvetenhet, säger Pascal Andréasson.

HAN TYCKER OCKSÅ att pingströrelsen kan vara frimodig.

– Vi är duktiga på många sociala områden.

Olika länder har olika förutsättningar. I Afrika är andlighet självklart, där behöver inte pingst förklara sig, medan trosbaserade organisationer i västliga länder ofta ser som något suspekt.

Det faktum att pingstkarismatiska kristna i vissa länder omfattar en allt större delar av befolkningen i flera nationer väcker också andra frågor:

– Vi ska inte vara partipolitiska men som pingströrelser måste vi kunna brottas med de strukturella frågorna, alltså de som närmar sig politiken.

Kanske rapportens främsta bidrag är att peka på det holistiska tänkesätt som är så efterfrågat i världen. Man ser inte bara till detaljer utan till helheten i all dess komplexitet när man frågar efter holistiska lösningar.

– Och vi sitter ju verkligen på en sådan lösning, säger Pascal Andréasson.

VARJE KRONA SPELAR ROLL

Det här händer vid en större nedskärning av biståndet

FN-organet UNFPA (United Nations Population Fund) har räknat ut effekterna av ett drastiskt sänkt svenskt bistånd, visar en sammanställning som Diakonia, We Effect och Plan gjort. SD har sagt sig minska biståndsnivån med 50 procent och M med 30. En nedskärning av biståndet med 40 procent av nuvarande nivå skulle betyda det här:

FOTO: MATILDA NYAMAI

13 600

FÄRRE FLICKOR RÄDDAS
FRÅN KÖNSSTYMPNING.

FOTO: MATILDA NYAMAI

4

MILJONER
TONÅRINGAR
BLIR UTAN
SEXUAL-
UNDERVISNING.

FOTO: LINUS LINBRO

7,8

MILJONER MÄNNISKOR
FÖRLORAR TILLGÅNGEN
TILL TOALETTER.

24 000

LÄRARE SKULLE INTE
BLI UTBILDADE.

FOTO: LARS KLINGSBO

2

MILJONER MÄNNISKOR
FÖRLORAR TILLGÅNGEN
TILL RENT VATTEN.

2

MILJONER BARN
FÖRLORAR SIN GRUND-
LÄGGANDE UTBILDNING.

FOTO: HENRIK BALKE

SÅ MYCKET MINSKAS BISTÅNDET

I decennier har stödet för ett svenskt bistånd på en procent av BNI varit starkt. Men den nya regeringen säger stopp och sparar 7,3 miljarder på nästa års bistånd, och ännu mer de kommande åren.

Spänningen var stor bland många biståndsvänner när den nye statsministern Ulf Kristersson (M) den 18 oktober anträdde riksdagens talarstol för att avge sin första regeringsförklaring.

Skulle biståndsmålet avskaffas? Skulle Moderaternas förslag om att ta bort 30 procent av biståndsbudgeten bli verklighet? Eller kanske Sverigedemokraternas förslag om en halvering? Eller skulle KD:s och L:s linje att hålla fast vid 1%-löftet få genomslag?

Så kom då beskedet som biståndsvännerna befarat: Löftet att ge en procent av bruttonationalinkomsten (BNI) tas bort. Istället blev det en fast summa pengar, vilket visade sig vara 56 miljarder.

När så finansminister Elisabet Svantesson (M) den 8 no-

vember presenterade regeringens budget framkom att besparingen på biståndet blir 7,3 miljarder år 2023.

– Sedan ökar besparingen åren framöver, tillade hon.

MIKAEL JÄGERSKOG, policyansvarig på PMU, kommenterar:

– Nivån på biståndet för nästa år är fortsatt hög men det är problematiskt att det sätts ett tak som gäller i flera år.

– I praktiken innebär det, givet att svensk ekonomi växer, att procentdelen för varje år minskar samtidigt som kostnader ökar och behoven inte täcks. Ännu mer problematiskt är det att andra länder tittar på hur Sverige agerar med biståndet och vi bidrar alltså till en negativ spiral och sjunkande biståndsnivåer globalt.

– Med denna takt är vi snart nere på 0,7 procent och det kommer att vara svårt att höja ambitionerna igen. Vi önskar att biståndsvänliga partier nu arbetar aktivt för att återgå till enprocentslöftet.

Men det var inte bara ”paradigmskiftet” – att avskaffa enprocentslöftet – som fick negativa reaktioner.

Utrikespolitiken ska gynna svenska intressen, förklarade nye utrikesministern Tobias Billström (M) och den nye bistånds- och utrikeshandelsministern Johan Forssell (M) kompletterade med att biståndet ska gynna utrikeshandeln – vilket också markerades i budgeten.

Det senare motiveras med att det på lång sikt är handel och ekonomisk utveckling som är vägen från fattigdom till välbild.

– Vårt medskick till Forssell är att vi inte ställer oss bakom ett villkorat bistånd som ger tveksamma kontrakt till svenska företag, det blir ingen bra kombination. Samtidigt är en samkörning av utrikeshandelspolitiken och bistånd en möjlighet att företag engagerar sig och återinvesterar i länder där man är verksam, säger Mikael Jägerskog.

Johan Forssell (M)

Internationella överenskommelser kring biståndet, till exempel Parisagendan från 2005, slår fast att biståndet ska utgå från mottagarnas behov och intresse för att vara effektivt. Om svenska handelsrelationer ska prioriteras så kommer biståndet inte längre gå till världens mest utsatta och glömda konflikter.

ETT BESKED FRÅN regeringen var att kärnstödet riktas om från multilaterala organisationer, som FN, till civilsamhället. Mikael Jägerskog kommenterar:

– Stöd till svenska strategiska partnerorganisationer har under flera år inte utvecklats i samma takt som andra delar inom biståndet och en korrigering är därför bra. Men det grundstöd som Sverige ger till olika FN-organ är samtidigt helt centralt och behöver fortsätta. PMU vill alltså inte att man ställer organisationerna emot FN, eftersom vi samarbetar och båda behövs.

I regeringen är det bara de mindre partierna Liberalerna

och Kristdemokraterna som vill ha en hög nivå på biståndet. KD:s biståndspolitiska talesperson Gudrun Brunegård anser att regeringens beslut ger biståndet en större träffsäkerhet. Förutom att mer pengar kommer att gå via civilsamhällets organisationer pekar hon på prioriteringar med fokus på humanitärt stöd, fattigdomsbekämpning och hälsoinsatser för de mest utsatta.

I EN DEBATTARTIKEL SKRIVER Gudrun Brunegård om en annan nyhet: ett tak för avräkningar på biståndet på åtta procent för flyktningmottagande i Sverige: ”Det kommer alltså inte vara möjligt att, som socialdemokraterna gjorde tidigare i år, plötsligt dra tillbaka 18 procent av den totala biståndsramen utan förvarning, vilket medförde en minskning på 38 procent av biståndet till civilsamhällesorganisationerna.”

Mikael Jägerskog anser det nödvändigt med ett tak för avräkningar då de inte styrs av de som genomför biståndet utan utgår ifrån Migrationsverkets analyser av flyktningmottagandet i Sverige.

– Men vi tycker att taket ska vara lägre.

Frågetecknen från statsministerns framträdande i riksdagen den 18 oktober och efter finansministerns budgetpresentation rätades kanske ut till viss del. Men för biståndets försvarare är det tydligt vad som gäller: biståndet minskar kraftigt. Även om beloppet ligger fast för 2023-2025 blir det i framtiden förhandlingar som avgör nivån.

Så frågetecknen finns kvar:

- Kommer de små partierna att klara av att försvara biståndet?
- Vad betyder avsaknaden av en minister som bara har biståndet som ansvarsområde och regeringens betoning på ”svenska intressen” för biståndet?
- Hur mycket av biståndet kommer att användas till att begränsa flyktningmottagandet eller användas som påtryck-

ning för återvändande, genom att man skulle villkora biståndet med att de tar emot återvändare eller utvisade? Ett förslag som redan har kritiserats av många.

- En stor fråga blir också regeringens besked att satsa mer på humanitära insatser. De som arbetar med utveckling vet att det krävs långsiktighet och uthållighet för att i grunden förändra ett samhälle. Så mixen mellan humanitära insatser och långsiktiga utvecklingsinsatser behövs

Avgörande för hur svaren blir på de här frågorna är förhandlingarna inom det nuvarande regeringssamarbetet, med två stora partier som i grunden vill förändra mer av biståndet än vad som hittills beslutats. Biståndspolitiken blir mycket mer än tidigare föremål för politiskt spel.

HASSE BOSTRÖM

FOTO: AGROSS

FAKTA:

- Biståndsramen är 56 miljarder. Biståndsverksamheten får 45,3 miljarder. I år var ramen 57,4 miljarder och biståndsverksamheten fick 50 miljarder. (Mellanskillnaden för 2022 är bland annat kostnader för flyktingar från Ukraina).

ÅRETS JULKLAPP ÄR EN TRYGG BARNDOM

Vad ger man till någon som redan har allt?

Varför inte ett gåvobevis som kan förändra någons framtid helt. Genom att skänka en gåva så stöttar du barnens rätt till trygghet och möjligheten att få gå i skolan. *Beställ din julklapp på pmu.se/shop*

1 av 3 barn i nordvästra Kenya tvingas sluta skolan för att bidra till familjens försörjning.

FOTO: PMU

Isabell Olsson, Hanna Lindner och Stina Andersson tillsammans med sin handledare Juvy, längst till vänster.

FOTO: PMU

Vid hjälpprojektet i Bongabong får man bland annat tandvård.

PMU-PRAKTIKANTER PÅ FILIPPINERNA: ETT STÖRRE PROJEKT ÄN VI TRODDE

Arbetet här var mycket mer omfattande än vi trodde. Det säger de tre PMU-praktikanterna på Filippinerna, Stina Andersson, Isabell Olsson och Hanna Lindner.

När PMU-tidningen kontaktar dem har det bara gått två veckor sedan de anlände, varav de fick tillbringa fyra dagar i karantän.

– Karantänen var lite jobbig för vi kom fram mitt i natten och hade inte hunnit se något så vi visste inte ens hur det såg ut här, säger Stina.

– Men det var bra för att ändra jetlagen och packa upp. Så det var inte så illa.

Efter karantänen fick de följa med sin koordinator till staden Calapan, huvudstad på ön Mindoro, bland annat för att förlänga visumen. Det blev välkomstmiddag – med välkomstsång! – med de lokala medarbetarna på kontoret för PMUI (Pampamayanang Mangyan Ugnayan Inc.), som har tolv anställda.

DAGEN FÖRE VÅRT samtal hade de gått upp tidigt för att klockan fem åka drygt två timmar bil till Bongabong, och därifrån en bit upp i bergen.

– PMUI åker regelbundet ut för att möta Mangyanerna, alltså urfolket på ön Mindoro, för att ge möjlighet till vård och annan hjälp. Denna gång samlades

läkare, tandläkare olika myndighetsrepresentanter för deras skull, ett projekt som PMUI driver, berättar Hanna.

– Det började med att regeringen godkände att mangyanerna skulle få bidrag till att studera. Och då byggdes det hela ut med hjälp av PMUI. På det sättet slipper mangyanerna komma ned från bergen vid flera olika tillfällen utan får samla ihop ärendena.

De tre berättar att de också fått börja hjälpa till med husbyggen på platsen där de bor.

– Vi målar dörrar och fönster, skär och lägger kakel, det ska bli 11 hus för ett antal familjer, säger Isabell.

Regeringen har startat projektet men det är PMUI som fullföljer byggandet av husen, vilka också får solceller.

SÅ HÄR TIDIGT under perioden, bara inledningen på de sex månadernas vistelse på Filippinerna, vet de endast de egna arbetsuppgifterna för närmsta veckan. Men de har fått en bra introduktion i vad arbetet på platsen består i och vilka projekt som drivs.

– Det bedrivs ett samarbete med öns

universitet, MinSU, så två professorer därifrån besökte oss och de mangyaner som ska flytta in i de nya husen häromdagen för att berätta om hur man odlar hållbart, eller odlar utan vatten (hydroponisk odling), om hållbar kompostering med mera, berättar Stina.

Det handlar om att skapa förutsättningar för människor med små resurser att bli självförsörjande.

Hur sammanfattar ni så här långt era intryck?

– Det känns jättebra och vi känner oss verkligen välkomna. Alla vi möter är superöppna och trevliga. Vi har snabbt kommit in i sammanhanget, säger Isabell.

Är det som ni förväntade er?

– Jag tycker det var svårt att föreställa sig tiden här innan vi kom hit men vi har redan lärt oss så mycket. Och arbetet PMUI bedriver är klart större än vad jag förväntade mig. Fler projekt och fler som får hjälp vilket är otroligt att få se och vara en del av, säger Hanna och de övriga instämmer.

HASSE BOSTRÖM

PMU erbjuder dig som är över 20 år att tillsammans med en rekommenderande församling ansöka om praktik utomlands under 4-6 månader. Mer information om praktikantprogrammet finns på pmu.se/praktikant/

MUSIKALEN SOM LYFTER

”Det är nog inte så många som gör musiker av 17 färgglada globala hållbarhetsmål”, säger Johanna Litsgård Lebourne.

FOTO: MALIN NEWMAN

I dörren möter flygvärdinnor och stewards. Professionellt blir vi ledsagade till våra platser och ombedda att lägga väskan under sätet framför.

Nej, vi är inte på flygresa. Fast delvis ändå.

När ”personalen” antrar scenen får vi följa med på en resa där Credo Gospels toner lyfter oss alla. Johanna Litsgård Lebourne presenterar fakta om ”Världens största grupparbete”: FN:s mål inför 2030 konkretiserade med korta filmade inslag, från Kenya, Kongo, Bangladesh med mera.

Vi befinner oss på en testföreställning av musikalen i Centrumkyrkan i Sundbyberg och med särskilt inbjudna gäster av PMU.

– Det var tack vare pandemin som idén om att publiken skulle sitta som i ett flygplan uppstod. Det känns spännande att något som jag satt hemma och klottrade ned på ett papper nu är verklighet, berättar Johanna Litsgård Lebourne.

Eftersom kören, där hon själv ingår, tänkte på idén började musikalen växa fram.

– Och nu ska den lyfta! Nu är vi redo att åka ut och spela.

Johanna Litsgård Lebourne

Den första spelningen är hos Svenska Missionsrådet (SMR) som har medlemsdagar i februari.

– Det är extra roligt att köra den första gången för biståndsfolk.

Det blir cirka 3-4 spelningar under nästa år. Rekvisita och teknik är anpassat för att enkelt kunna tas med även utanför Stockholm, där kören annars har sin bas.

Vilken är ”dröm-målgruppen”?

– Riksdagen kanske. Efter testföreställningen tyckte flera deltagare att just politiker är en viktig målgrupp. Inte minst nu är det viktigt att påminna om världen utanför och att vi sitter ihop. Agenda 2030 är faktiskt något vi – världen – har beslutat tillsammans. Det är något som vi alla kan bli en del av.

JOHANNA LITSGÅRD LEBOURNE tänker framför allt också församlingar som målgrupp. Den gospelmusik som man bjuder på passar bra in här.

– Konfirmationsgrupper skulle också vara en passande målgrupp.

Inom budgetområdet ”Information/Kommunikation” kan biståndsorganisationer som PMU ansöka om medel från Sida, där man i ansökan får ange målgrupper, aktiviteter med mera. Pengarna förmedlas just via SMR och är med och finansierar musikalen ”En liten stund om en stor värld – och oss som lever i den”.

– Det är nog inte så många som gör musiker av de globala målen, påpekar hon.

”Info/kom” är ett av de områden Johanna Litsgård Lebourne arbetar med.

– Jag talar ju i egen sak nu, men det här området är viktigt för att skapa ett engagemang och intresse.

Förutsättningarna borde vara goda att skapa detta intresse genom musikalen. En och en halv timme känns inte alls långt

”Det var tack vare pandemin som idén om att publiken skulle sitta som i ett flygplan uppstod.”

och vi som är på plats får njuta av bra sång och musik och bli utmanade kring att klockan tickar mot år 2030. En del showande bjuder kören på, som när de dansar till klassikern ”New York, New York”

– Vi är ju inget teatersällskap så vi har fått utmana oss själva i att våga ta plats och spela ut, säger Johanna Litsgård Lebourne.

– Kan man få de här färgglada kuberna som representerar Agenda 2030 att gå ned i magen så man förstår vad de står för är det ju jätteroligt. Det är det som är ambitionen.

HASSE BOSTRÖM

FAKTA: INFORMATIONS- ANSLAGET

• Inom Sida handlar informationsanslaget i mycket om att starta ett engagemang hos enskilda

människor. Liksom andra delar av biståndsbudgeten drogs även ”Info/kom” ned nyligen. I andra delar av budgeten återställdes det pengar, men inte i den här. Så bland annat fick PMU ta bort en studieresa för journalister under 2022.

PMU-PARTNER VÄNTAS TILL STOCKHOLM

Nobelpristagaren, pingst-pastorn och doktorn Denis Mukwege får stort utrymme när svenska pingstpastorer och gäster från hela världen möts i januari. Den årliga konferensen förvandlas till Pingst Pastor International.

– Mukwege är en profetröst som talar om kyrkans roll i denna arma värld, med all dess orättvisa och nöd. Men som få lyckas han ge hopp och stå upp för de slagna, säger Pingsts föreståndare Daniel Alm.

Daniel Alm

Svensk pingströrelse har relationer med omkring 100 länder i världen. Dessa relationer har i huvudsak burits av missionärerna. Antalet svenska missionärer har sjunkit från som mest ett tusental till cirka 150 men det finns stora pingströrelser i många länder.

FÖR ATT FÅ EN förnyad internationell struktur skapades Pingst International. Församlingarna bedriver mission och de gemensamma organen stöttar detta och bygger strukturer är tanken.

Pingst International har identifierat fyra tematiska spår. Ett av dem är ”Relationer i världen”, att bygga nätverk mellan svensk pingströrelse och pingstsamfund i andra länder, bland annat genom ”Memorandum of understanding” (MOU). Daniel Alm beskriver det som ett ömsesidigt erkännande av en relation. Tanken är att det kommer signeras ett antal sådana i konferensen i januari.

– Nätverkan det är viktigt och det har lett till tanken att det någon gång vore fantastiskt att samla så många som möjligt, säger Daniel Alm.

SVENSKA PINGST står för konferensarrangemanget med mat, logi med mera och församlingarna är värdar för de gäster som de inbjudit.

”Jag hoppas konferensen blir en kraftsamling för de kommande tio åren.”

– Vi tror att det ska bli minst 200 gäster, beroende på hur det går med visum, kostnader med mera.

DANIEL ALM berättar att konferensen förhoppningsvis kommer att landa i två konkreta resultat:

– Det ena är vad vi kallar ”The Stockholm Call”. Det blir som ett upprop och det ansluter till en tioårsperiod, ”The decade of revival 2023-2033” som ett stort antal internationella pingstnätverk deklarerat. Ett upprop om bön och en önskan att ge inspiration.

– Det andra är att vi som möts i Stockholm fortsätter hålla kontakt, i huvudsak digitalt men kanske längre fram i ytterligare fysiska samlingar. Just nu finns nog ett uppdämt behov av att mötas fysiskt efter de två år där vi varit väldigt begränsade.

– Jag hoppas konferensen blir en kraftsamling för de kommande tio åren, för att sprida hopp.

Nyss hemkommen från Världspingstkonferensen i Seoul konstaterar han att Pingst tillhör en stor växande, stark andlig och social rörelse.

HASSE BOSTRÖM

FOTO: MIKAEL JÄGERSKOG

Pingst Pastor International 10-12 januari:

- Doktor Denis Mukwege predikar samt deltar i panelsamtal med bland andra doktor Agnes Aboum, Kenya, tidigare ordförande i Kyrkornas världsråd, och ukrainske pingströrelsens biskop Mykhailo Panochko.
- En antologi ges ut lagom till konferensen med historia, teologi, evangelisation, diakoni och mission.
- Kuriosa i sammanhanget är att samlingen sker i Scandic hotell Bredden, Upplands Väsby, byggt på mark som i tidigt 1900-tal var svenska pingstledaren Lewi Pethrus lantbruk.
- 600 svenska pastorer och cirka 200 internationella gäster väntas delta.

VI VET HUR LÖSNINGAR KAN SE UT

Genom åren på PMU har jag haft förmånen att möta många människor och deras berättelser, om utsatthet och fattigdom, men också om hopp och möjligheter. En berättelse som etsat sig fast mötte jag i Lotimor i sydöstra Sydsudan. Där träffade jag en liten flicka som satt utanför en gräshydd i ett kruttorrt landskap. Det hade inte kommit ordentligt med regn på flera år och hungersnöden var svår. Bredvid henne stod ett automatvapen lutat mot hyddan, som en påminnelse om våldet och konflikterna som är en så tydlig verklighet i området. I samtalen med familjen framkom att hon (om hon överlevde sin femårsdag) nog aldrig skulle få gå i skolan, utan istället giftas bort i tidig ålder, utan möjlighet att själv forma sin framtid. Självklart gick mina tankar på högvarv. Hur kan vi från Sverige tillsammans med befolkningen och våra samarbetspartner i området skapa förändring som ger hopp och framtidsstro hos denna flicka och hennes familj? En annan berättelse är den om mamman jag mötte i Mauretanien. Med ett lån på bara 400 kronor, från ett projekt som vi stöttade, hade hon startat en affärsverksamhet som med tiden hade gett henne förutsättningar för att både bygga sig ett enkelt hus och möjligheten att skicka barnen till skolan. Hennes ansikte strålade när jag mötte henne, och man kunde med blotta ögat se hur stolt hon var över vad hon åstadkommit.

NÄR JESUS FÅR FRÅGAN VILKET som är det största budet sammanfattar han att livet handlar om att älska Gud av hela sitt hjärta, och sin nästa som sig själv. Det behövs verkligen, för världen är full av medmänniskor som lever i fattigdom, utsatthet och under förtryck. Tyvärr ökar antalet människor i sådana situationer igen, och torkan och hungersnöden på Afrikas Horn och översvämningarna i Pakistan är några av de senaste uttrycken för hur redan sårbara

människor drabbas av klimatkrisen. Var tredje barn under fem år har idag för lite att äta. Dessutom ser vi hur både demokratin och jämställdheten går bakåt i stora delar av världen.

ATT I DETTA LÄGE VILJA montera ner delar av biståndet, med argument om att det inte är effektivt, har fel motiv eller att resurserna behövs bättre här hemma, är obegripligt. Självklart fungerar inte allt bistånd problemfritt, men det betyder inte att vi får ge upp. Kampen måste ske på många olika sätt, och i samarbete med alla som vill en bättre värld. Gemensamt för bra bistånd är lokal förankring, att det fokuserar på konkret förändring, och att arbetet sker transparent och inkluderande. Det här är något jag kan vittna om är en verklighet i de insatser vi stödjer. I länder som Nepal, Jemen, Burundi och DR Kongo samarbetar vi med organisationer och kyrkor som lever under svåra förhållanden och som dagligen möter människors berättelser. Genom vår nära dialog med dem vet vi hur behoven uttrycks, och hur lokala lösningar formas. Men förändring tar tid. Ett regelbundet stöd ger oss möjlighet att kunna arbeta långsiktigt för utveckling och handlingsutrymme att agera snabbt vid akuta katastrofer. Vill du stötta oss som månadsgivare kan du använda talongen nedan. Tack för ditt bidrag!

Niclas Lindgren
direktor, PMU

SVARSKORT

Riv av och skicka in - porto är betalt!

Ja, jag vill vara med och stötta PMU:s arbete för barnens rätt och bli månadsgivare med ett belopp på kr.

– En autogivarblankett kommer att skickas hem till dig.

PS. Du kan också gå in på www.pmu.se/manadsgivare och bli månadsgivare via bank-id.

Frågor?

Ring oss på
08-608 96 00
eller mejla
info@pmu.se

Frankeras ej.
Mottagaren
betalar porto.

Tidningen PMU ges ut av
Pingstmissionens
utvecklingssamarbete

Ansvarig utgivare:
Daniel Alm.
Redaktör: Hasse Boström.
Redaktion: Esther Flores
Sedman, Niclas Lindgren,

Johanna Litsgård-Lebourne, Mikael Jägerskog.
Omslag: Johanna Litsgård-Lebourne.
Produktion: PW Design.
Tryck: V-TAB, Vimmerby.
Upplaga: 42 555 exemplar.
E-post: redaktion@pmu.se
Webb: www.pmu.se

PMU finansieras med
stöd av Sida (Styrelsen för
internationellt utvecklings-
samarbete). Sida delar inte
nödvändigtvis de åsikter
som här framförs.
Ansvarig utgivare ansvarar
för innehållet i tidningen.
Redaktionen ansvarar ej för
obeställt material.

PMU:s huvudkontor:
Box 151 44, 167 15 Bromma
08-608 96 00
08-608 96 50 (fax)

Vårgårda biståndscenter:
PMU, Skattegårdsgatan 1,
447 91 Vårgårda, 0322-66
87 60, 0322-62 37 39 (fax)

PMU (Pingstmissionens
utvecklingssamarbete) är
de svenska pingstförsam-
lingarnas biståndsorganisa-
tion. PMU arbetar tillsam-
mans med församlingar
och samarbetspartner i 114
projekt i 28 länder.

c/o Pingst - fria församlingar

Svarspost
20117296
167 20 Bromma

Genom att fylla i den här talongen godkänner du att vi får spara dina uppgifter, dessa hanteras i enlighet med GDPR. Vill du veta mer om skattereduktion på gåvor, läs mer på www.pmu.se/villkor/skattereduktion

Jag drömmer om... att få gå kvar i skolan!

1 av 3 barn
i nordvästra Kenya
tvingas sluta skolan. Det
kan jämföras med vart
femte barn i landet
som helhet.

Jag drömmer
om att inte bli
bortgift.

Mercy 13 år

I nordvästra Kenya räknas tillgångar i boskap. Boskapsstölder är mycket vanliga och det är inte sällan som unga pojkar tvingas stjäla boskapen, alltför ofta med dödlig utgång. Djuren är värda mycket i det karga och torra landskapet och vart tredje barn tvingas hoppa av grundskolan för att bidra till familjens försörjning. Pojkarna måste istället valla hjorden medan flickorna gifts bort i utbyte mot getter eller kor.

PMU:s lokala partner arbetar för fredliga samhällen och hjälper boskapsägarna att ställa om till andra sätt att livnära sig på. Parallellt arbetar de för att vuxenvärlden ska låta barnen gå kvar i skolan. Det ökar inte bara barnens möjligheter till försörjning utan även chansen att påverka den egna framtiden. *Läs mer på sid 6 och 8 om Mercy och Davids drömmar om framtiden och vad som gör dem möjliga.*

Ge barn en möjlighet att gå kvar i skolan och en tryggare barndom.

SWISHA din gåva till **9000506**, märk gåvan med "Drömmer om" eller bli månadsgivare här.

